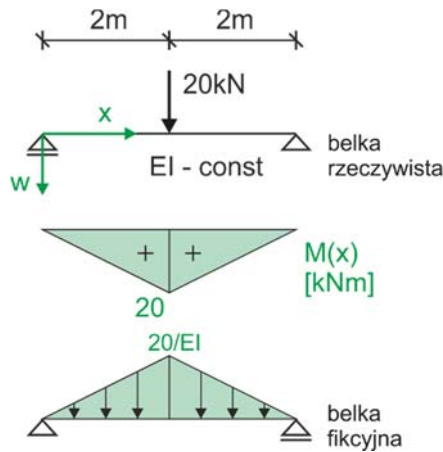

Metoda Mohra (grafoanalityczna)

Tok postępowania

- wyznaczyć wykres momentów zginających w belce rzeczywistej (spody na dole belki),
- wyznaczyć belkę fikcyjną,
- obciążyć belkę fikcyjną wykresem momentów zginających z belki rzeczywistej podzielonemu przez jej sztywność na zginanie EJ. Dodaniem wykresowi momentów odpowiadają zwroty obciążenia fikcyjnego zgodnego ze zwrotem osi ugięć belki rzeczywistej. To znaczy, jeśli jako dodatnie ugięcie zakładamy przemieszczenie w dół, wówczas dodatni wykres momentu musimy zmienić na obciążenie ciągle skierowane (zwrot) w dół.

- wyznaczyć siłę poprzeczną i/lub moment zginający w tym wybranym punkcie w belce fikcyjnej, znakowanie:

Będą one równe odpowiednim przemieszczeniom w tym samym punkcie osi belki rzeczywistej. Innymi słowy, siła tnącej w punkcie K na belce rzeczywistej odpowiada kąt obrotu punktu K belki rzeczywistej, a momentowi gnącemu w punkcie K na belce fikcyjnej odpowiada ugięcie belki rzeczywistej w tym punkcie. W przyjętym układzie odniesienia związanego z belką rzeczywistą $w(x)$ oznacza, że punkt dodatnia wartość ugięcia oznacza przemieszczenie w dół a dodatni kąt obrotu będzie zgodny z ruchem wskazówek zegara.

$$\varphi(x) = Q_f(x)$$

$$w(x) = M_f(x)$$

Zamiana belki rzeczywistej na belkę fikcyjną

Belka rzeczywista	Belka fikcyjna

